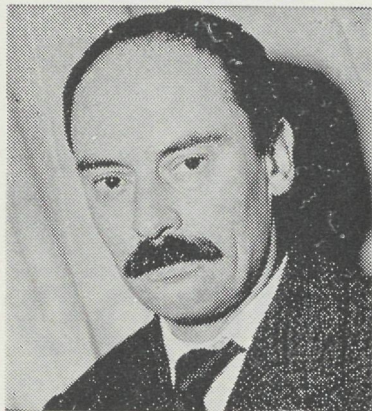

WAT BRACHT 1964 ONS IN DE VISSERIJ

door de h. K. Michiels,
E.A. inspekteur - dienstchef
bij de Zeevisserijdienst te Oostende

Jammer dat ook de jaren het voortdurend sneller wordende tempo van het moderne leven schijnen te volgen en steeds maar vlugger voorbij vliegen. Wanneer we 1964 bekijken door de bril van ons bedrijf, zijn we geneigd het oordeel te vellen : «Vreemd jaar !» Nu, 1963, was eigenlijk ook een vreemd jaar, met die lange strenge winter, en die uitzonderlijke tongenvangsten. Maar het eigenaardige in het jaar 1963 heeft aan een groot gedeelte van onze mensen een flinke verdienste bezorgd. En dit was niet altijd het geval met de eigenaardigheden in 1964.

Het begon met een reusachtige sprotaanvoer tijdens de eerste maanden, te groot voor de bestaande vraag, zodat het uiteindelijk voor onze kustvisserij een veel minder grote meevaller werd dan het eigenlijk wel had kunnen zijn. Daarmede hebben niet wij alleen af te rekenen gehad. Zo was het ook in onze buurlanden. In Engeland en Frankrijk hebben de vissers zelfs sprong terug in zee moeten werpen.

De garnalenvisserij heeft na een grote aanvoer in het begin, te kampen gehad met minder belangrijke vangsten en lage prijzen.

We hebben een onverwacht grote aanvoer van totten gekend uit de Noordzee. En dit kwam ook voor in andere landen.

We hebben, en dit was wel te verwachten, geringe tongenvangsten gehad en hier waren we natuurlijk ook weer niet alleen.

Toch werden er gedurende enkele weken vrij grote hoeveelheden jonge tong op de kust waargenomen.

De aanvoer van bodemvis was overigens, in het algemeen, merkbaar kleiner dan normaal.

Dientengevolge zijn de prijzen op een hoog niveau komen liggen, een niveau dat sommigen wel verontrust.

Nu is het wel zo dat de prijzen waarschijnlijk wel niet op het niveau van de laatste weken zullen blijven, maar de vraag kan toch gesteld worden of het hier niet gaat over een normale aanpassing aan de algemene prijsstijging. Per slot van rekening beginnen onze afslagprijzen, in het algemeen, nu pas een index tegenover de vooroorlogse te vertonen, die vergelijkbaar is met die van andere producten en diensten.

Ook moet rekening gehouden worden met het feit dat de kapitalen die moeten geïnvesteerd worden in het bedrijf hoger en hoger oplopen.

De gemiddelde jaarbesomming die nodig is om het normale verloop van een kredietverrichting voor nieuwbouw van een vissersvaartuig te verzekeren, ligt nu heel wat hoger dan enkele jaren geleden.

Het mag dus niet als abnormaal beschouwd worden dat de verkoopprijzen stijgen samen met de produktiekosten.

Op internationaal vlak zijn er een paar zaken waarin geen verandering kwam, hoewel deze toch mocht verwacht worden met name in verband met BENELUX en de gemeenschappelijke visserijpolitiek van de EEG.

De konferentie van Londen, die oorspronkelijk een zeer breed opgevat programma had, met name het tot stand komen, in zekere mate, van een West-Europese visserijpolitiek, kwam niet verder dan het geven van het groene licht voor de rush naar de 12 mijlzone. En dit is een resultaat dat nu juist niet van aard is veel geestdrift te wekken in ons bedrijf.

Maar deze uitslag was in feite reeds voorbijgestreefd, nog voor hij tot stand kwam. Met name de Scandinavische landen denken al verder, en sommige dezer gedachten schijnen reeds een zekere weerklank te hebben gevonden in andere visserijkringen.

Men mag er zich stellig aan verwachten dat het visserijbedrijf, dat tot nog toe zijn belangstelling uitsluitend concentreerde op aangelegenheden van nationaal belang, in een min of meer nabije toekomst vooral aandacht zal moeten besteden aan de evolutie op internationaal vlak.

Tijdens het jaar 1964 verloren we een zevental schepen. Bij twee schipbreuken verloren mensen het leven : de hele bemanning van de Z.416 en de schipper van de Z.476. Zij zijn gevallen als soldaten, in volle gezondheid bij het uitoefenen van hun plicht, en tijdens de strijd met een element dat soms als vriend en dan weer als vijand optreedt. Het is onze plicht hen te gedenken, in stilte en met eerbied, als we eens alleen zijn en naar de zee staan te kijken.

Wat zal ons het volgende jaar brengen ? Misschien sukses, misschien goede vangsten en mooie prijzen, nieuwe schepen, nieuwe opvattingen, maar zeker ook strijd, en moeite, en min of meer grote tegenslagen.

Vóór het echter zover is, tussen het voorbije jaar met al zijn wel en wee, en het nieuwe met zijn verwachtingen en teleurstellingen valt Kerstdag, het feest van de vrede, van de familie, het gezin, de kinderen, en van alle mensen die van goede wil zijn. Laten we dan op die dag even al onze moeilijkheden en strijd vergeten, onze tegenslagen en botsingen, ruzies en muizenissen en elkaar eenvoudig «vrede» toewensen.